

ச. தமிழ்ச்செல்வன்

முனியம் நாலும் சமயில்லையா?

1983 இறுதியில் அல்லது 1984 துவக்கத்தில் நான் அம்பாசமுத் திரம் அஞ்சல் ஊழியர் (மூன்றாம் பிரிவு) சங்கத்தின் செயலாளராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டு டேன். தொழிற் சிவஞானம் முன்மொழிந்தார். போட்டியின்றி அமைதியாக தேர்தல் நடந்து முடிந்தது. மூன்றாம் பிரிவு மாநாடா அது நான்காம் பிரிவு மாநாடா என நெற்றலாம் ஊழியர்கள் அப்போது பார்ப்பதில்லை. அது NFPTE யின் மாநாடுடன்றால் எல்லோரும் வந்து கூடிவிடுவார்கள். முதல்நாள் ராத்திரியே மாநாட்டு அரங்கை அலங்காரம் செய்து செங்கொடித் தோரணங்கள் கட்டுவது, கோரிக் கை அட்டைகள் கட்டுவது, மறு நாள் சமையலுக்கான சாமான்கள் வாங்கிப்போடுவது என்று கண கட்டிவிடும். நான் அங்கேயே படுத்துவிடுவேன். வீட்டுக்கு வருவதில்லை. மறுநாள் அதிகாலையில் தாமிரபரணி ஆற்றில் குளித்து விட்டு வந்து மாநாட்டுப் பணிகளில் ஜிறங்கி விடுவோம். முதலில் மாநாட்டு முகப்பில் கொடியேற்றி

தியாகிகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி விட்டு மாநாடு துவங்கும். நம்ம சரக்குகளை அப்போதெல்லாம் அவத்துவிடுவேன். அன்றெதிரிக்கும் கோஷங்கள் அம்பைத் தோழர்களிடையே இனக்கையை உருவாக்கும். புறநிலை ஊழியர்கள் அதைச் சிக்கெனப் பற்றிப் பின் தொடர்வார்கள்.

நான்காம் பிரிவு ஊழியர்களில் பாக்கியம் என்றொரு தோழர் இருந்தார். மாநாட்டுப் பணிகளில் பெரிய உற்சாகத்தோடு ஈடுபடுவார். அவருடைய சர்ச்சிலிருந்து மேடைக்குப் பின்புறம் கட்டு வதற்கு பெரிய ஸ்க்ரீன் மற்றும் பல தேவையான பொருட்களை எடுத்து வருவார். அவருடைய மக்களை யெல்லாம் மாநாட்டு வேலைகளில் ஈடுபடுத்துவார். தொழிற் கள் எல்லோரையும் அதட்டி வேலை வாங்குவார். திடீரென்று காணாமல் போய் தண்ணியைப் போட்டுக் கொண்டு வந்துவிடுவார். ஏதாவது ஒரு குறையைக் கண்போடிட்டு பெரும் சண்டையை ஆரம்பித்து விடுவார். "மூன்றாம் பிரிவு

**தோழர் என்றால் அவரது
முதல் தகுதி**

**ஐ.என்.டி.யு.சிக்
காரணக் கடுமையாக
எதிர்க்க வேண்டும்
என்று ஆகி இருந்தது**

மாநாடுன்னா எங்களுக்கெல்லாம் மரியாதை கிடையாதா? நாங்க எடுபிடி வேலை செய்ய மட்டும்தானா? நாங்க என்ன உங்களுக்கு வச்ச ஆளா?" என்று கூப்பாடு போட்டபடி ஸம்பிக் கொண்டு வந்துவிடுவார். என்ன பிரச்னை என்பதை சொல்லவே மாட்டார். வசவு முழுவதையும் கொட்டித் தீர்த்துக் கொண் டிருப்பார். அவரோடு தன்னியடிக்கக் கூடப்போன சக தோழர்களிடம் கேட்டால் அவர்கள் சொல்லி விடுவார்கள். மூன்றாம் பிரிவு மாநாட்டு அழைப் பிதழில் நான்காம் பிரிவு செயலரின் பேர் மட்டும்தான் போடப்பட்டிருக் கிறது. தலைவரான அவருடைய பெயர் இல்லை. அதுதான் பிரச்னை. அல்லது வேலை செய்து கொண் டிருக்கும்போது மூன்றாம் பிரிவுத் தோழர்கள் யாராவது அவரை ஏதாவது சொல்லியிருப்பார்கள். ஒன்றும் இல்லாவிட்டால் எப்போதாவது நடந்த ஏதாவது ஒரு பிரச்னைக்கு 'இப்போதே பதில் சொல்லுங்க' என்று நிற்பார். நான் அம்பாசமுத்திரம் பகுதியில் சங்கப்பணிகளில் இருந்த காலம் முழுவதும் ஒவ்வொரு ஆண்டு மாநாட்டின்போதும் பாக்கியிட்டதைச்

சமாளித்து அமைதியாக மாநாட்டை நடத்துவதே பெரும் பாடாக இருக்கும்.

அவர் சங்கத்தில் இருக்க மான பிடிப்புள்ள தோழர் தான். ஐ.என்.டி.யு.சி சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஊழியர்களை எதிரிகளாகத்தான் பாவிப்பார். அவர்களோடு எப்போதும் மல்லுக்கு நிற்பார். அவர் மட்டுமல்ல. பல தோழர்களுக்கு இப்பகைமை உணர்வதான் சங்க உணர்வாகவே அர்த்தமாகி இருந்தது. ஒரு உண்மையான 'ஸ்டான்ச்' NFPTE தோழர் என்றால் அவரது முதல் தகுதி ஐ.என்.டி.யு.சிக் காரணக் கடுமையாக எதிர்க்க வேண்டும் என்று ஆகி இருந்தது. ஒரிரு ஆண்கூக்கு மூன்னால் விக்கிரமசிங்கபுரத்தில் போஸ்ட் மாஸ்டராக இருந்த ஒரு ஐ.என்.டி.யு.சி சங்க உறுப்பினர் சட்டவிதிகளைமீறி ஊழியர்களை இம்சிப்பதாக புகார் எழுந்தபோது அவருக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கக் கோரி நிர்வாகத்திடம் முறையிட்டு ஒன்றும் நடக்க வில்லை. ஆகவே சிங்கையில் ஒரு பொதுக்கூட்டம் போட்டு அவரை யும் நிர்வாகத்தையும் நார் நாராகக் கிழித்தனர் நம்ம தோழர்கள். அப்போது நான் கோவில்பட்டியில் இருந்தேன். அப்பொதுக் கூட்டத்தில் வீரணன் வந்து பேசிவிட்டுப் போயிருந்தார். சர்வதேச நிலைமைகள், தேசிய நிலைமைகள் எல்லாம் பற்றி அவர் பேசிவிட்டு இந்தப் பின்னணியில் இந்த உள்ளூர் போஸ்ட்மாஸ்டர் நடந்து கொள்வது எவ்வளவு அற்பத்தனமானது என்று

அவர் பேசியிருந்தார்.அவரது பேச்சை அந்தப் போஸ்ட்மாஸ்டர் டேப்பில் பதிவு செய்கிறார் என்பதைப் பார்த்து தொழர்கள் பதட்டமடைந்தனராம்.வீரணன் எதுக்குப் பதட்டப் படனும்? என்று சத்தம் போட்டுவிட்டுப் போயிருந்தார். இதுபோல தகராறுகள் அடிக்கடி நடக்கும்.

நான் பொறுப்பேற்ற பிறகு நடந்த ஐ.என்.டி.யு.சி (FNPTO) சங்க மாநாட்டுக்கு நான் நேரில் சென்று வாழ்த்துவா வழங்கியிட்டு வந்தேன். பதைமை தேவையில்லை. நாம் எல்லோரும் ஒரே வர்க்கம். நமக்கு அரசுதான் எதிரி. நாம் ஒன்றுபட்டுப் போராட வேண்டும் என்று அப்போதைய என் 'தெளிவு'க்குத் தக்கபடி பேசியிட்டு வந்திருந்தேன்.அம்பாசமுத்திரம் யூனியன் வரலாற்றில் ஒரு செங்கொடிச் சங்கத்து ஆள் காங்கிரஸ் பொன்விழா மண்டபத்தில் நடக்கும் 'அவர்களுடைய' மாநாட்டுக்குப் போவது அதுதான் முதல்முறை. அதன் பிறகு பல ஐ.என்.டி.யு.சி உறுப்பினர்கள் என்னுடன் சிநேக பூர்வமாகப் பேசத் துவங்கினர். அதன் தொடர்ச்சியாக டி.வி.சப்பிரமணியன் -கோமதி தம்பதியர் 'அங்கிருந்து' விலகி செங்கொடிச் சங்கத்தில் சேர்ந்திருந்தனர். அவர்கள் இருவரும் வந்து எங்க ணோடு ஜக்கியமானது பின்னர் பெரும் பலமான இயக்கம் கட்டுவதற்கு உதவியாக அமைந்தது.

ஏற்கனவே டி.வி.சப்பிரமணியன் சென்னையில் அயல்

நாட்டு அஞ்சலில் பணியாற்றிய போது மார்க்சிய கானமுள்ள தோழர்களோடு நெருக்கமாக இருந்து பணியாற்றியுள்ளார். ஆனால் அவர் நெல்லைச் சீமைக்கு வந்துசேர்ந்தபோது, "இங்க இருந்தவா பண்ண பாலி ட்டிக்ஸினாலே என்னாலே செங்கொடிச் சங்கத்திலேயே இருக்க முடியாம மனம் வெறுத்துப் போய்த் தான் FNPTOவக்குப் போய்ச் சேந்துட்டன். யூனியன் செயலாளருக்கு வேண்டப் பட்டவா 30 வருசமானா லும் திருநெல்வேலிக்கு உள்ளேயே இருப்பா. பிடிக்காதவான்னா கூடங்குளம், திசையன்விளைன்னு தூக்கி அடிப்பா.சாதி வேறுப் பூந்து விளையாடும்.இதுதான் அன்னிக்கு திருநெல்வேலியில் சங்கத்தின் லட்சணமா இருந்தது.இப்பார்ச்களாம் வந்து ஒழுங்கா ஒரு சங்கம் எப்படி நடக்கக்கணுமோ அப்படி நடக்கிறதனாலே நாங்க மறுபடி வந்துட்டோம்" என்றார். ஏற்கனவே தியாகராஜன் அம்பைக்கு வந்ததிலிருந்தே டி.வி.சப்பிரமணியத்திடம் பேசிப்பேசி ஆளைப்பாதி 'கரைத்து' வைத்திருந்தார்.

திருநெல்வேலியில் மட்டுமல்ல பல மாவட்டங்களில் இதுபோல

கொடிச் சங்கத்து ஆள் காங்கிரஸ் பொன்விழா மண்டபத்தில் நடக்கும் 'அவர்களுடைய' மாநாட்டுக்குப் போவது அதுதான் முதல்முறை

**எவன் போனாலும்
கவலைபில்லை.**

**சங்கத்தலைமை
என்கிட்ட**

**இருந்தாபோதும் என்கிற
அராஜக மாண போக்கு
நிலவியது**

நல்ல தொழிற்சங்க உணர்வுள்ள தோழர்கள் மாநிலச் சங்கத்தின் ஜனநாயக விரோதச் செயல் களாலோ அல்லது மாவட்ட/கோட்டச் சங்க நிர்வாகிகளின் பாரபட்சமான போக்குகளினாலோ மனம் வெறுத்துப்போய் ஐ.என்.டி.யு.சி சங்கத்துக்குப் போய்விடுவது நடந்து கொண்டிருந்தது. மதுரையில் 150 பேர் ஒரே நேரத்தில் அப்படிப் போய் விட்டிருந்தார்கள். எவன் போனாலும் கவலையில்லை. சங்கத்தலைமை என்கிட்ட இருந்தாபோதும் என்கிற அராஜக மாண போக்கு நிலவியது.

“என்ன கொடுத்தும் ஒற்றுமை. என்னைக் கொடுத்தும் ஒற்றுமை” என்று தம் வாழ்வில் நடந்து காட்டிய தோழர் கே.ஐ.போஸ் அவர்களின் பாதையில் நடக்கத் துவங்கி யிருந்த எம்போன்ற தோழர் கஞக்கு இந்திலைமை பெரிய மன அழுத்தத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு அசலான தொழிற்சங்கத்தை நடைமுறையில் நடத்திக் காட்டாமல் நெல்லைச் சீமையில் உழியர்கள் மத்தியில் போராட்ட உணர்வை வளர்க்க முடியாது-

பழைய 1960,1968 ஸ்ட்ரைக் கால மனநிலையை மாற்ற முடியாது என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது.

இச்சமயம் (1984 ஆகஸ்ட் என்று நினைக்கிறேன்) திருவண்ணாமலையில் அஞ்சல் மூன்றாம் பிரிவின் மாநில மாநாடு நடைபெற்றது.நாங்கள் ஒரு செட்டாகக் கிளம்பிப் போனோம்.அங்கே செயலாளராக இருந்தவருக்கும் மாநிலச் சங்க நிர்வாகிகளுக்கும் பிடிக்கவில்லை. ஆகவே மாநாட்டை நடத்தவிடாமல் தடுப்பதற்காக அத்தோழர்கள் சதி செய்வதாக மாநிலச் செயலாளர் பெரிய பிராது கொடுத்து மாநாட்டின் முழுக்கவனத்தையும் அதை நோக்கித் திருப்பிக் கொண்டிருந்தார்.

அங்கே ஊர்வலத் துக்காக கொடிக்கம்புகளோடு வந்திருந்த சில தோழர்களைப் பார்த்ததும், “மாநிலச் செயலாளர் ரவுடிகளை அனுப்பிட்டான்” என்று கத்த அவருடைய ஆதரவாளர்கள் கம்புகளோடு வந்திருந்த தோழர்களைச் சுற்றி வளைத்து அடிக்க அவர்கள் தங்களை ஏன் அடிக்கிறார்கள் என்பதே புரியாமல் முழிக்க - ஒரே அல்லோல கல்லோலமாகிவிட்டது மாநாடு. அம்மாநாட்டை ஒட்டி அகில இந்திய நான்காம் பிரிவ ஊழியர் சங்கம் ஒரு வேலைநிறுத்த அறைக்கூவல் விட்டிருந்தது. புறநிலை ஊழியர் கோரிக்கை களுக்காக மட்டுமே ஒரு ஸ்ட்ரைக். நிரந்தர ஊழியர் கோரிக்கைகள் எதுவுமே இல்லை. அந்த

ஸ்ட்டரைக்கில் மூன்றாம் பிரிவாகிய நாங்கள் கலந்து கொள்வதா கூடாதா என்று திருவண்ணாமலை மாநாட்டில் முடிவெடுக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால், மாநில நிர்வாகிகள் தங்கள் 'எதிரி'களை ஒழித்துக்கட்டுகிற நடவடிக்கை களிலேயே முழுக்கவனத்துடன் இருந்துகொண்டிருந்தனர்.ஸ்ட்டரைக் பற்றி விவாதிக்கிற மனநிலையே இல்லாதிருந்தனர்.கே.ஜி.போஸ் அணியினரான நாங்கள் 'மூன்றாம் பிரிவு சங்கத்தின் அகில இந்தியத் தலைமை இந்த வேலைநிறுத்தத் துக்கு அறைக்கூவல் விடாது போனாலும் தமிழ்நாட்டில் மூன்றாம் பிரிவும் புறநிலை ஊழியர்களுக்கான ஸ்ட்டரைக்கில் பங்கேற்போம்' என்றொரு தீர்மானத்தை மாநாட்டில் முன்மொழிந்தோம்.அங்கு நடந்து கொண்டதில் இந்தத் தீர்மானம் எந்த எதிர்ப்பும் விவாதமும் இன்றி நிறைவேறிவிட்டது.அத்தீர்மானம் நிறைவேறியதாக தலைவர் அறிவித்தபோது நாங்கள் எல்லோரும் ஏழுந்து நின்று "வெல்லட்டும், வெல்லட்டும்.வேலை நிறுத்தம் வெல்லட்டும்.அறை கூவல் இல்லாவிட்டினும் தமிழ் மண்ணில் வேலை நிறுத்தம் நிச்சயமாக நிறைவேறும்" என்றல்லாம் முழக்கங்கள் எழுப்பினோம். அப்போதுதான் மாநில நிர்வாகிகள் ஏதோ 'வில்லங்கம்' நடந்துவிட்டதாக சுய உணர்வு வந்து மழித்தனர். ஆனால் காலம் கடந்து விட்டிருந்தது.1984 செப்டம்பர் 19 இல் வேலை நிறுத்தம் என்று முடிவாகி யிருந்தது.

மாநில மாநாடு முடிந்து வந்த கையோடு வேலைநிறுத்தத் துக்கான பிரச்சாரத்தில் இறங்கி னோம். மக்கள் மத்தியில் நம் கோரிக்கைகளைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று முடிவு செய்தோம்.பத்துநாள் பிரசாரப் பயணம் எனத் திட்டமிட்டோம். 30க்கு மேற்பட்ட தோழர்கள் தயாராகினர்.சைக்கிள்களில் செங்கொடி பறக்க படைகிளம்பியது.

இம்முறை ஒரு சைக்கிளில் முன்னும் பின்னும் ரெண்டு வெட்ஸ்பீக்கரைக் கட்டிக் கொண்டோம். இன்னொரு சைக்கிளில் ஆம்ப்ஸிபயர் இருக்கும். நீளமான வயர் எல்லாம் வைத்துக் கொண்டோம்.போகிற ஊர்களில் யார் வீட்டிலாவது ஒரு அரைமணிநேரத்துக்கு 'கரண்டு' எடுத்துக் கொள் வோம். மைக் வைத்துப் பிரச்சாரம் என்பது வலுவாக அமைந்தது.ஒவ்வொரு ஊருக்குள்ளும் ரெண்டுபேர் பேசுவோம் பிறகு கோஷம் போட்ட படி தெருக்களைச் சுற்றி வருவோம்.அங்கிருக்கும் அஞ்சலக

மாநில நிர்வாகிகள்
தங்கள் 'எதிரி'களை
ஓழித்துக்கட்டுகிற
நடவடிக்கை களிலேயே
முழுக்கவனத்துடன்
இருந்துகொண்டிருந்தனர்

ஊழியர்களை வேலைநிறுத்தத் துக்கு தயாராக இருக்கும்படி உற்சாகப்படுத்துவோம். நெல்லைச் சீமையில் அஞ்சல் துறையில் அதற்குமுன் வேலை நிறுத்தமே நடைபெற்றதில்லை என்பதால், வேலை நிறுத்தம் செய்வது எப்படி என்று ஒவ்வொருவருக்கும் விலா வாரியாக விளக்க வேண்டியிருந்தது. பல நாள் இரவு ஆங்காங்கு போஸ்ட் ஆபீஸ்களில் படுக்க நேரிட்டது. இரவு வீட்டு க்குப் போய் வர அவகாசம் இருக்காது.

தைக்கு முன் தையுடன் வேலைக்கும் போய் வந்து, வீட்டு வேலையும் பார்த்து என் சகி தனியே வீட்டில் கிடந்து மனம் அழிந்து கொண்டிருப்பதை நினைத் தாலே என் மனம் வெந்து பொகும். சைக்கிள் மிதிக்கும் வேகம் தன்னாலேயே குறையும். கண்களில் நீர் கசியும். ஆனாலும் பிரச்சாரப் பயணம் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும்.

(தொடரும்)

வெளிவந்து விட்டது

அப்பை ००
.....

ஞாநியின் சின்னத்திரக்கதை
வசனம் நூல் வடிவில்

விலை
ரூ.80/-

ஓங்கப்பட்டு

22, பத்திரிகையாளர் குடியிருப்பு,
திருவாண்மியூர்,
சென்னை - 600 041.

கண்டதைச் சொல்லுகிறேன்

இந்தியா டுடே
கட்டுரைகள் - ஞாநி

விலை
ரூ.50/-

ஏஷ்டா

E-7/9 த.நா.வீ.வா.குடியிருப்பு
தெற்கு சிவன் கோயில் தெரு
கோடம்பாக்கம், சென்னை-24
தொலைபேசி 94440 24947
email : dheembala@rediffmail.com

கடந்த காலத்தில் தவறு செய்குவிட்டோம்!

தீம்தரிகிட இதழ் 1982ல்
முதலில் தொடங்கப்பட்டது.

அப்போது தமிழகத்தில்
இருந்த சமூக அரசியல் சூழ்
நிலையின் சில அம்சங்கள் 23
ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மறுபடி
யும் நிலவுகின்றன. பொருளாதார
தாராளமயம், உலக வங்கிக் கடன்

தமிழ்முசு இதழிலிருந்து

முதலியவை 1980ல் இந்திரா
ஆட்சியில்தான் தொடங்கின.
இப்போது மன்மோகன்சிங்
தலைமையில் அது முழு வீச்சில்
நடக்கிறது.

ஆர்.எஸ்.எஸ் சங்கப்பரிவார
அமைப்புகள் 1972 முதல் 1980
வரை பெரும் பலம் பெற்று அரசு
அமைப்பில் ஊடுருவின. தமிழ்
நாட்டில் கன்யாகுமரியின்
விவேகானந்தர் கேந்திர அமைப்பு
வழியே ஊடுருவிய ஆர்.எஸ்.எஸ்.
1982ல் முதல் பெரும் மதக்
கலவரத்தை மண்டைக்காட்டில்
நடத்தியது. இன்று கருணாநிதி,
ஜெயலலிதா ஆதரவில் தமிழகம்
முழுவதும் ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பு
விரிந்து பரந்து தழைத்திருக்கிறது.

பத்மா அப்போது எம்.ஐ. ஆர்
ஆட்சியில் வட ஆற்காடு, தர்மபுரி
பகுதிகளில் நக்சல்பாரிகள்
வேட்டை காவல் அதிகாரி
தேவாரம் தலைமையில் மும்முர
மாக நடத்தப்பட்டது. மோதல்
என்ற பெயரில், பலர் கொல்லப்
பட்டதை அனைந்திந்திய அள

வில் மனித உரிமை அமைப்பு களும் உச்ச நீதி மன்றமும் கண்டித்தன.

இப்போது பொடா சட்டத் தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்ட 22 நக்சல்பாரி கைதிகளில் நீதி மன்ற உத்தரவின்படி ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்ட ஆறு பெண் கைதிகளில் ஒருவரான பத்மா வுக்கு மன நிலை பாதிக்கப் பட்டிருப்பதாக பத்திரிகைகளில் இந்த வாரம் செய்திகள் வந்துள்ளன. ஆந்திரத்தில் நக்சல் பாரிகளுடன் பேச்சு வார்த்தை தொடங்கப்பட்டு கைவிடப்பட்டு, இந்தியா முழுவதும் மறுபடியும்

சில நக்சல்பாரி அமைப்புகள் மீது தடை அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையடுத்து பிற மாநிலங்களிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக் காட்டுப் பகுதிகளுக்கு வரும் நக்சல்பாரி களைக் கண்டதும் சுட உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள தாக ஜெயலலிதா தலைமையிலான தமிழக அரசு அறிவித்திருக்கிறது.

இந்த சூழலில் 1982ல் தீம்தரிகிட வெளியிட்ட நக்சல் பாரி தலைவர் வள்ளுவனின் பேட்டியை மறுபிரசரம் செய்கி ரோம். 23 ஆண்டுகளில் நக்சல் பாரி இயக்கங்களின் கருத்துகள், நடைமுறைகள் பல மாற்ற மடைந்து வந்துள்ளன என்ற போதிலும், வரலாற்று ரீதியில் அரசியலைப் புரிந்துகொள்ள வாசகருக்கு இந்த பேட்டி

வள்ளுவன்

பயன்படலாம்.

தமிழ்நாட்டில் நக்ஸலைட் இயக்கத்தின் தலைவர்களாக மூன்று பேர் கருதப்படுகிறார்கள். ஒருவர் எல். அப்பு. இவர் இறந்து விட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இன் னொருவர் ஏ.எம். கோதண்டராமன், இவர் சிறையிலிருந்து விடுதலையான பிறகு தலைமறை வாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மூன்றாமவர் புலவர் கலிய பெருமாள். இவர் சிறையில் இருக்கிறார்.

புலவர் கலியபெருமாள் தென் ஆற்காடு மாவட்டம் பெண் ணாடத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆரம்பத் தில் பெரியாளின் சீடராக திராவிடர் கழகத்தில் இருந்தார். பிறகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிளவுக்குப் பின்

மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சியிலும் இருந்தார். சாரு மஜாம்தார் தலைமையில் நக்ஸல்பாரி இயக்கம் 1967ல் தோண்றியதும், கலியபெருமாள் அதில் சேர்ந்தார்.

1955லிருந்து 1969 வரை கலியபெருமாள் பெண்ணாடம் பகுதியில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் தொழிற்சங்கத்தில் தீவிரமாகப் பணியாற்றினார்.

இதன் பிறகு 1970ல் பெண்ணாடத்தில் வெடிகுண்டு தயாரிக்கும்போது, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒருவர் உட்பட மூன்று பேர் இருந்தார்கள். கலியபெருமாளுக்கு பலத்தகாயம் ஏற்பட்டது அவரது மனைவி வாலாம்பாளும், மூத்தமகன் வள்ளுவனும் அவரை காப்பாற்றினார்கள்.

“மக்கள் மத்தியில் கலியபெருமாளுக்கு இருந்த செல்வாக்கினால் யாரும் வெடி விபத்துபற்றி போலீஸ்க்குத் தெரிவிக்கவில்லை. பத்து கிராமங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம் ஒரு மைல் தள்ளி இருந்த போலீஸ்க்குத் தெரியவில்லை.” என்று வள்ளுவன் கூறுகிறார். பிறகு ஒரு மாதம் கழித்து பிணங்கள் தோண்டி எடுக்கப்பட்டன. வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது.

போலீஸ்க்கு தகவல் கொடுத்ததாகக் கருதப்பட்ட ஐயம்பெரு

பத்து கிராமங்களுக்குத் தெரிந்த வெடிவிபத்து விஷயம் ஒரு மைல் தள்ளி இருந்த போலீஸ்க்குத் தெரியவில்லை

மாள் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார்.

இதையடுத்து கலியபெருமாளின் இரண்டாவது மகன் நம்பியார், கலியபெருமாளின் மனைவி வாலாம்பாளின் அக்கா அனந்தநாயகி, கலியபெருமாளின் பங்காளிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ராஜமாணிக்கம், ஆறுமுகம் ஆகி யோர் உடனடியாக கைது செய்யப்பட்டனர். ஒன்றரை வருடமாக தலைமறைவாக இருந்தபிறகு கலியபெருமாள், அவரது தமிழ்மாசிலாமணி, வள்ளுவன் ஆகி யோர் கைது செய்யப்பட்டனர்.

கலியபெருமாளின் மனைவி வாலாம்பாளும் கைது செய்யப்பட்டார். அவரை நீதிமன்றம் உடனடியாக விடுதலை செய்து விட்டது. கலியபெருமாளுக்கும் வள்ளுவனுக்கும் தூக்கு தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. பிறகு ஜனாதிபதி இதை ஆயுள் தண்டனையாகக் குறைத்தார். மற்ற ஐவருக்கும் ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

பதி னோரு வருட காலமாக
சிறையில் இருந்து வந்துள்ள
வள்ளுவன் இதுவரை ஒரு
முறை கூட பரோவில்
வெளியே வரவில்லை

1977ல் ஜனதா கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததும் இந்தியா முழுவதும் உள்ள எல்லா நக்ஸலலைட் கைதி களையும் விடுதலை செய்து விடலாம் என எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் பரிந்துரைத்து. அதன்படி எல்லா மாநில அரசுகளும் நக்ஸலலைட் கைதி களை விடுதலை செய்தன. தமிழ்நாடு அரசு மட்டும் ஜனதா அரசின் பரிந்துரையை ஏற்கவில்லை.

தமிழ்நாட்டில் நக்ஸலலைட் கைதிகள் கொடுமைப்படுத்தப் படுவதாக தெரியவந்ததும் டெல்லி 'ஸ்டேட்ஸ்மன்' பத்திரிகை சிறப்பு நிருபர் கண்ணியாம் பரதேசி என்பவர் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து அந்தக் கைதிகளைச் சந்தித்தார். பிறகு அவர்கள் நிலைமையைப்பற்றி சுப்ரீம் கோர்ட்டில் மனு தாக்கல் செய்தார். ஆயுள் தண்டனைக் காலம் சட்டப்படி முடிந்தபிறகும்கூட சில கைதிகள் விடுதலை செய்யப்படவில்லை என்றும், சிறைக்கொடுமைகளின் காரணமாக பல நக்ஸலலைட்

கைதிகளுக்குக் கடுமையான நோய்கள் உருவாகி உயிருக்கே ஆபத்து ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் அவர் கூறினார்.

இதையுடுத்து அவர் தொடர்ந்து கொடுத்த மனுக்களின் அடிப்படையில் சுப்ரீம் கோர்ட் தமிழ்நாடு அரசுக்கு சில உத்தரவு களைப்போட்டது, நக்ஸலலைட் கைதிகளுக்கு உடனடி மருத்துவ சிகிச்சை தரும்படியும், அதற்கு வசதியாக சிலரை பரோவில் விடுதலை செய்யும்படியும் கூறியது.

மிகவும் வயதான நிலையில் அனந்தநாயகி அண்மையில் விடுதலை செய்யப்பட்டார். இதய நோயால் பாதிக்கப்பட்டதனாசி என்ற நக்ஸலலைட் கைதியும் மருத்துவ சிகிச்சைக்காக விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

மார்ச் மாத மத்தியில் வள்ளுவன் பரோவில் விடுதலை செய்யப்பட்டார். 1971 ஜூலையிலிருந்து 1982 மார்ச் வரை பதி னோரு வருட காலமாக சிறையில் இருந்து வந்துள்ள வள்ளுவன் இதுவரை ஒரு முறை கூட பரோவில் வெளியே வரவில்லை. போலீஸ் காவலுடன் வெளியே செல்வதை வள்ளுவன் ஏற்க வில்லை.

இப்போது முதல்முறையாக வெளியே வந்துள்ள வள்ளுவன்

நூக்கு சுமார் 32 வயதாகிறது. இரண்டு மாத கால பரோலுக்குப் பிறகு வளர்வன் மீண்டும் சிறைக்குச் செல்லவேண்டும்.

உங்களுக்கு அரசியல் பார்வை வந்தது எப்படி?

1955லிருந்தே இடதுசாரிப் பார்வை உள்ளவராக அப்பா (கலியபெருமாள்) இருந்தார். கிட்டத்தட்ட எங்க குடும்பமே - எல்லாருமே அந்தக் கண்ணோட்டத்திலேயே வளர்ந்தோம். நாம் நேரடியா அப்ப பங்கு பெறல், ஆனா அதன் பேர்ல ஒரு அனுதாபம், அதுதான் நியாயமங்கற உணர்வுலேயே நாங்க வளர்க்கப் பட்டுட்டோம்.

குடும்பத்ல, மிக எளிமையான வாழ்க்கை; இதுதான் கம்யூனிஸ்ட் வாழ்க்கை. சுரண்டல் இல்லாத சமுதாயம் வேண்டும் என்ற பார்வையிலேயே வளர்க்கப் பட்டோம்.

நான் கல்லூரிக்கு வந்தபிறகு தான் (1969 - பீ.ஐ.சி. சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி) எனக்கு அதிகமா தெரிஞ்சக்குற ஆர்வம் வந்தது. அப்பதான் நக்சல்பாரி இயக்கமும் வெடிச்சது.

அரசியல்ல இரண்டு விதமான வளர்ச்சி உண்டு. திட்டமிட்டே தங்களுக்கென்று ஒரு கோட்பாட்டை வகுத்துக்கொண்டு வரக் கூடியவங்க. மற்றது நிர்ப்பந்தங்

களினால் வருவது. நான் ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது நிர்ப்பந்தத்தை சவாலாக ஏற்றுக் கொண்டு வந்தேன்.

நான் அரசியல் நூல்களைப் படிக்க ஆரம்பிச்சதே தலைமறை வகுக்குப் பிறகுதான். நான் அது வரையில் நடைமுறையில் மார்க்சிய அரசியல் ஏற்றுக் கொண்டவன். ஆனா சித்தாந்த அறிவு என்பது தலை மறைவுக்குப் பிறகுதான். என் அரசியல் வளர்ச்சியே குறுகிய காலத்ல ஏற்பட்டதுதான். ஒரே வருஷம் தான்.

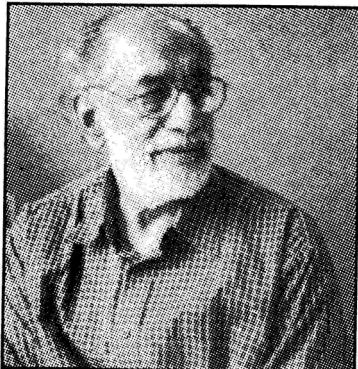
அரசியல் என்பது முதல்ல மனிதாபமானத்ல தான் ஆரம்பிக்குது. யாருக்குமே அப்படிதான் இருக்க முடியும்.

உங்கள் கட்சி ரகசியமாகச் செயல்படுவதுபற்றி?

ஒரு கட்சிக்கு வெகுஜன அமைப்பு எப்படி முக்கியமோ, அது போல ரகசிய அமைப்பும் தேவை. இது நம் விருப்பம் மட்டும் அல்ல. தேவைகள், தலை

நான் நடைமுறையில் மார்க்சிய அரசியல் ஏற்றுக் கொண்டவன். ஆனால் சித்தாந்த அறிவு என்பது தலை மறைவுக்குப் பிறகுதான்

சுந்தர ராமசாமி

எ. முத்தாளர் சுந்தர ராமசாமி 75வது வயதில் முதுமையின் நோய்கள் காரணமாக காலமானார். சிறு வயதில் போவியோ நோயுற்றிருந்த காரணத்தினால் அவரால் முறையான பள்ளிப்படிப்பை மேற் கொள்ள முடியாமல் போயிருந்தது. இளமை நோயிலிருந்து மீண்டது முதல், முதுமை நோய் அவர் வாழ்க்கையை முடிக்கும் வரையிலான இடைப்பட்ட காலத்தில் அவரை சந்தித்த எந்த தருணத்திலும் அவரையும் நோய்

களையும் சம்பந்தப்படுத்த முடியாத ஒரு தோற்றமே அவருக்கு இருந்தது. எப்போதும் கச்சிதமாக உடையணிந்து பளிச் என்று ஆரோக்கியமான தோற்றத்தி வேயே அவர் காட்சியளித்தார். அவரது தோற்றம் சந்திப்பவரையும் உற்சாகப்படுத்தும் விதமாகவே இருக்கும்.

எனக்கு அவருடனான நேரடி தொடர்புகள் மிகக் குறைவு. முதல் தொடர்பு என்பது கரியா ராம கிருஷ்ணன் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் ச.ராவின் சுதர்சன் ஐவுளிக் கடைக்காக ஒரு சிறிய சுவரொட்டியை டிசைன் செய்து கொடுத்ததாகும். அறிமுகமான இருபத்தெட்டு ஆண்டுகளில் இருவரும் அதிகபட்சம் ஆற்றேழு முறை சந்தித்திருப்போம். நான்கைந்து கடிதங்கள் மட்டுமே பரிமாறிக் கொண்டிருப்போம். அதில் மறக்க முடியாதவை 1982ல் தீம்தரிகிட தொடங்கிய

நிதி உதவிக்கு ஏற்பாடு
 செய்தால் பத்திரிகை எப்படி
 நடத்தப்பட வேண்டும் என்று
 எந்தத் தருணத்திலும்
 நிபந்தனைகள் / யோசனைகள்
 எதையும் சு.ரா
 தெரிவிக்கவில்லை

போது அவர் எழுதிய கடிதங்கள் அப்போது இதழுக்கு நிதி உதவி அல்லது முதலீடு செய்யக் கோரி நூற்றுக் கணக்கானவர்களுக்கு கடிதங்கள் அனுப்பியிருந்தேன் பணம் அனுப்பிய இரண்டே எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் சுந்தர ராமசாமி. (இன்னொருவர் சுப்ரமண்ய ராஜ்.) முதல் இதழுக்கு சுதர்சன் ஜவனிக்கடையின் விளம்பரமும் கொடுத்தார். பின்னர் இதழ் கடும் நிதி நெருக் கடியில் மூடும் நிலையில் இருந்த போது எங்கேனும் வட்டிக்கு கடன் வாங்கித் தர முடியுமா என்று கேட்டு சு.ராவுக்கு எழுதி யிருந்தேன். முடியும் என்றாலும், அப்படி வட்டிக்கு வாங்கி பத்திரிகை நடத்தி கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவது பற்றிய என் நம்பிக்கைகள் யதார்த்தத்தில் சாத்தியம்தானா அல்லது வெறும் ஆசை மட்டும்தானா என்று என்னை நானே தெளிவுபடுத்திக் கொண்டபின் கடன் வாங்குமாறு அறிவுறுத்தி பதில் எழுதியிருந்து

தார். (அப்போது எனக்கு வயது 28. அவருக்கு 52.)

தான் நிதி உதவிக்கு ஏற்பாடு செய்தால் பத்திரிகை எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும் என்று அவர் எந்தத் தருணத்திலும் நிபந்தனை கள் / யோசனைகள் எதையும் தெரிவிக்கவில்லை. அதே காலகட்டத்தில் பத்திரிகைக்கு நிதி உதவி செய்ய முன்வந்த வேறு சில (கட்சி சாராத) முற்போக்கு நண்பர்கள் பத்திரிகை ஆசிரியர் குழுவில் தங்கள் பிரதி நிதியை சேர்த்துக் கொண்டால், உதவி செய்ய முடியுமென்று என்னிடம் சொன்னார்கள். அன்றைய யதார்த்தங்களை உணர்ந்து கொண்ட நிலையில், பத்திரிகை நின்று போவது தவிர வேறு வழியிருக்கவில்லை.

சுந்தர ராமசாமியின் சிறுகதைகளில், நான் தினமணியில் பொறுப்பாசிரியராக இருந்த போது மலருக்காகக் கேட்டு அவர் எழுதிய கதையான 'நாடார் சார்' எனக்குப் பிடித்த கதைகளுள் ஒன்று. எனினும் அவருடைய சிறுகதைகளை விட நாவல்களே என்னை எப்போதும் கவர்ந்திருக்கின்றன. ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள் வெளியான போது அது பற்றி சென்னையில் பல இலக்கிய வாதிகள், விமர்சகர்கள் பங்கேற்றுப் பேசிய விமர்சனக்

கூட்டத்தில் நானும் பேச அழைக் கப்பட்டிருந்தேன் அந்த நாவலை கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பு நாவல் என்றோ இடதுசாரி எதிர்ப்பு நாவல் என்றோ வகைப்படுத்து வதை அப்போதே ஏற்காத மிகச் சிலரில் நானும் ஒருவனாக இருந்தேன். இன்றும் அதை நான் இடதுசாரி ஆதரவு நாவலாகவே கருதுகிறேன். சயவிமர்சனம் என்பதில் நம்பிக்கையுள்ள எந்த இடதுசாரியும் அந்த நாவலை நட்புக் கருவியாகவே கருதுவார்.

அந்த நாவலோடு எனக்கு இருந்த ஒரே கருத்து வேறுபாடு ச.ரா அதில் பெண்களை சித்திரித்த விதம் மட்டும்தான். எல்லா பெண்களும் எதிர்மறையாகவே இருப்பார்கள்.

அந்த நாவலில் மட்டுமல்ல, பொதுவாகவே ச.ராவின் படைப்புகளில் பெண் பாத்திரங்கள் பலவினமான படைப்புகளாக வே இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். ச.ராவின் சிந்தனை உலகம் பெரிதும் ஆண் சார்ந்த, ஆண் மையப்படுத்தப்பட்ட உலகமாகவே இருக்கிறது. ஜெயகாந்தன், அசோகமித்திரன் ஆகியோரின் பெண் பாத்திரங்களுக்கு நிகரான ஒரு பெண் பாத்திரத்தைக் கூட ச.ராவின் படைப்பில் என்னால் காண முடிந்ததில்லை.

பசுவய்யா என்ற பெயரில் ச.ரா எழுதிய கவிதைகளோடு என்னால் அதிகம் உறவாட முடிந்ததில்லை. ஆனால் அவர் எழுதிய நாடகம் எனக்கு பிடித்த மான நாடகங்களில் ஒன்று. சுபமங்களா இதழில் வெளியிடப் பட்ட ச.ராவின் 'யந்திரத் துடைப் பான்' நாடகத்தில் இரண்டே பாத்திரங்கள்தான். ஒரு சாமியார் ஒரு யந்திரத் துடைப்பான் விற்பனையாளன். இந்த நாடகம் பரீக்ஷா, யவனிகா குழுக்கள் சார்பில் பல முறை நடத்தப்பட்ட போது நண்பரும் கட்டடக் கலைப் பேராசிரியருமான வைத்திய நாதன் சாமியாராக சிறப்பாக நடித்திருக்கிறார்.

பரீக்ஷாவும் யவனிகாவும் பல முறை நடத்திய இன்னொரு நாடகம் சுந்தர ராமசாமியின் பல்லக்குத் தூக்கிகள். ச.ரா சிறு கதையாக எழுதிய இதற்கு நாடக வடிவம் தந்தவர் இன்னொரு ராமசாமி. நாடகக்காரர் அ.ராம சாமி. சிறுகதையின் தளத்தி விருந்து வேறொரு பரிமாணத்

சயவிமர்சனம் என்பதில் நம்பிக்கையுள்ள எந்த இடதுசாரியும் 'ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள்' நாவலை நட்புக் கருவியாகவே கருதுவார்

துக்கு இந்த நாடகத்தை அவர் எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்.

இரண்டு நாடகங்களுமே அதிகாரம், அதிகார எதிர்ப்பு, அதிகாரம் செலுத்துபவர்கள், அதற்கு உட்படுபவர்கள் பற்றியவை. சந்தர ராமசாமியின் நாவல்களும் கட்டுரைகளும் தொடர்ந்து அதிகார சக்திகள் பற்றிய நுட்பமான ஆய்வை செய்கின்றன. தனி மனிதனுக்குள்ளேயும், வெளியேயும் இயங்கும் அதிகாரம் பற்றி அவர் கொண்ட கவலையைத்தொடர்ந்து அவரது படைப்புகள் வெளிப் படுத்துகின்றன.

நமது சமூகத்தில் அதிகாரம் செயல்படாத தளமே இல்லை. அரசியல், சினிமா, குடும்பம், ஊடகம், வணிக இதழ் உலகம், மாற்று இதழ் உலகம் என்று எல்லா முனைகளிலும் அதிகாரத்தின் செயல்பாடு உள்ளது. இதன் தன்மைகளை சு.ராவின் பல படைப்புகள் அடையாளம்

இடதுசாரி இயக்கத்தின்
பற்றாக்குறைகள் பற்றி
அவருக்கு இருந்த தெளிவு,
அதே இயக்கங்களின்
ஆக்கப்பூர்வமான பங்களிப்பு
பற்றி இருக்கவில்லை

காட்டிச் செல்கின்றன. கடந்த பத்தாண்டுகளில் வெகுஜன இதழ் உலகத்துக்கும் மாற்று இதழ் உலகத்துக்குமிடையே ஏற்பட்டுள்ள விசித்திரமான சந்தர்ப்ப வாத உறவின் தாக்கம் அவரையும் பாதித்திருக்கிறது. புகைப்படங்களுக்காக விதவிதமாக போஸ் கொடுப்பது போன்ற 90 களின் செயல்கள் எல்லாம் எழுபது களின் சு.ராவின் இயல்புக்கு சம்பந்தமில்லாதவை.

தன் கவலைகளை, அக்கறைகளை படைப்பாளியாக அவர் வெளிப்படுத்தியபோது, அதில் அவருடைய பலங்கள், பலவீனங்கள் இரண்டையும் காண முடிந்தது. மொழி நுட்பம், சிந்தனை நுட்பம் இரண்டும் அவருடைய பலங்கள். சமூகத்தின் அரசியல்-பொருளாதார-கலாச்சார சூழல் பற்றிய அவருடைய புரிதல்கள் பலவும் பலவீனமானவை. திராவிட இயக்கத்தின் கசடுகள், சீரழிவுகள் பற்றியும் இடதுசாரி இயக்கத்தின் பற்றாக்குறைகள் பற்றியும் அவருக்கு இருந்த தெளிவு, அதே இயக்கங்களின் ஆக்கப்பூர்வமான பங்களிப்பு பற்றி இருக்கவில்லை.

இதற்குக் காரணம் என்று எதையாவது சொல்லலாம் என்றால், அவருக்கு இலக்கியம் பற்றி வழிகாட்டிய சக்திகளுக்கு

நிகராக அரசியல் பற்றி வழி காட்டிய சக்திகள் இல்லை இலக்கியத்தில் புதுமைப் பித்தனை தன் ஆதர்ச்சமாக கொண்டிருந்த சு.ரா, அன்றாட நாட்டு நடப்பு, அரசியல் பற்றிய புரி தலுக்கு, திராவிட- இடதுசாரி இயக்கங்களை எதிரியாகக் கருதும் துகளாக சோ வையே வழிகாட்டியாகக் கொண்டிருந்தார் சோ வை தமிழ் நாட்டின் மிக முக்கியமான, அவசியமான அரசியல் விமர்சகராக அவர் கருதினார். அவரே இதை 'புதுயுகம்' இதழில் பதிவு செய்திருக்கிறார். இந்த பிரமைக்கு சு.ராவுக்கு நெருக்கமான அவருடைய தாய் மாமனும் சோ வின் துகளாக்கில் எழுதி வந்தவருமான பரந்தாமன் வித்திட்டிருக்கலாம்.

சு.ராவுடன் கடுமையாக கருத்து ரீதியாக முரண்பட்ட போதும், அதை என் கட்டுரை களில் தெரிவித்தபோதும், அவர் தன்னிலை விளக்கக் கடிதங்களை அனுப்பினாரேயன்றி பதில் தாக்குதல்கள் செய்ததில்லை. கருத்துக்களுக்கப்பாற்பட்டு மனிதர்களுடன் நல்ல உறவைப் பேண வேண்டும் என்று விரும்பியவர் அவர் என்று அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய பலரும் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பத்திரிகையாளனாக என் மீது அவருக்கு ஒரு சிறு அபிமானம் இருந்தது

கருத்துக்களுக்கப்பாற்பட்டு மனிதர்களுடன் நல்ல உறவைப் பேண வேண்டும் என்று விரும்பியவர் அவர் என்று அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய பலரும் சொல்லுகிறார்கள்

ஒவ்வொரு முறை தீம்தரிகிட வெளிவரும்போதும் தவறாமல் சந்தா அனுப்பிப் புதுப்பித்தார்.

இலக்கியத்தை உணர்ச்சி களும் பொழுதுபோக்கும் நிரம்பிய உலகமாக இருந்ததில் இருந்து மாற்றி, சிந்தனை உலகத்துடன் இணைத்ததில் முன்னோடியாக இருந்தவர் ஜெயகாந்தன். அப்படி இணைக் கப்பட்ட உலகத்தை மொழிக் கூர்மையாலும், கறாரான அளவு கோல்களாலும் இன்னொரு தளத்துக்கு எடுத்துச் சென்றவர் சுந்தர ராமசாமி. ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் தன் அறிவையும் ரசனையையும் முயன்று வளர்த் துக் கொள்ள முடியும் என்பதில் அவருக்கு இருந்த அபாரமான நம்பிக்கை நிச்சயம் பின்பற்று தலுக்குரியது.

சு.ரா படங்கள் : புதுவை இளவேணில்

ஞாநி

கற்பு ஆட்கு!

கற்பு என்றால் என்ன என்று புலவர்களும் அறிஞர்களும் எத் தனை விளக்கங்கள் சொன்னாலும், நடைமுறையில் உலகம் முழுவதும் அதற்கு ஒரே ஒரு அர்த்தம்தான் இருக்கிறது.

அது என்ன?

ஒரு பெண் உடல் ரீதியாக “ஓழுக்கமாக” இருப்பதுதான் அதுவும் இன்னும் ஆராய்ச்சியாக சொல்லிக் கொண்டு போனால் அறுவெறுப்பாக முடியும். உடலின் ஒற்றை உறுப்பில்தான் அவள் ஓழுக்கம் இருப்பதாக நடைமுறையில் கருதப்படுகிறது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் தம் குளப் பெண்களின் கற்பு புனிதமானதாகவும் எதிரி வீட்டு பெண்களின் கற்பு அழிப்பதற்கானதாகவும் கருதப்படும். அராஜுகமான “நாகரீகம்தான்” உலகெங்கும் இருந்து வருகிறது.

கற்பு, கற்பழிப்பு இரண்டு மே பெண்ணுக்கு எதிரான வாளின் இரு பக்கங்கள். எதைக்

கொண்டும் அவளை வெட்டலாம்.

கற்பின் பெயரால், கற்பழிப்பின் பெயரால், நம் சமகாலத்தில் நடக்கும் அநீதிகளில் சிக்குண்டமுன்று பெண்கள் பற்றி இப்போது பார்ப்போம்.

ஒருவர் குடியா, உத்திரபிரதேசமுடாலி கிராமத்துப் பெண். குடியாவுக்கும் ஆரிஃப்புக்கும் 1999ல் திருமணம் முடிந்த ஒரே மாதத்தில் ஆரிஃப்கார்கில் யுத்தத்துக்கு சிப்பாயாக சென்றார். அதன்பின் அவர் காணாமல் போய்விட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது. 2003 வரை காத்திருந்தபின் குடியாதவுஃபீக் என்பவரை திருமணம் செய்து கொண்டு கருவற்றார். இந்த சமயத்தில் காணாமல் போய் பாக்கிஸ்தான் சிறையில் இருந்த ஆரிஃப் விடுதலையாகி வீடு திரும்பினார். குடியா இப்போது யாருடன் மனைவியாக வாழ வேண்டும் என்பது பற்றி

குடியா

சட்ட அறிஞர்கள் முதல் மத குரு மார்கள் வரை, தொண்டு நிறுவனங்கள் முதல், தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் வரை விவாதித்தன. ஒரு சேணல் நேரடி ஒளிபரப்பில் பார்வையாளர்களும், குடியாவும் நிகழ்ச்சி முடியும் போதே இதை முடிவு செய்து விடவேண்டும் என்று நிர்பந்திக்கப்பட்டது. குழந்தையை இரண்டாவது கணவரிடம் கொடுத்துவிட்டு குடியா முதல் கணவனுடன் போகவேண்டும் என்று சிலரும், இரண்டாவது கணவருடனே இருக்கவேண்டும் என்று சிலரும் வற்புறுத்தினார்கள். எழுத்தறிவற்ற ஏழைப் பெண்ணான குடியா கடைசியில் முதல் கணவனுடன் சென்றார்.

அவருக்குப் பிறந்த குழந்தை மார்ட்டினுக்கு ஒன்றரை வயது நிரம்பிய இந்த ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் குடியாவுக்கு கடும் நோய் ஏற்பட்டு உடலின் பல பாகங்கள் பாதிக்கப்பட்டன, காப்பாற்ற முடியாமல் மருத்துவமனையில் ஜனவரி 2-ந் தேதி குடியா இறந்தார். குழந்தையை இனி யார் வைத்துக் கொள்வது என்ற சண்டையில் ஆரிஂபும், தவுங்பீக்கும் இறக்கப்பட்டனர். கடைசியில் தவுங்பீக் கிடம் குழந்தை ஒப்படைக்கப்பட்டது. இதனால் தவுங்பீக்கிற்கு நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருந்த ஒருத்திருமணம் நின்று போய்விடத் தது.

குடியாவின் உடல் நிலைபாதிக்கப்பட்டு இறக்க, ஏழ்மை, சத்துக் குறைவு முதலிய பல காரணம் கடந்த ஆண்டு முழுவதும் அவரை குடும்பமும், மதமும், மீடியாவும் அலைக்கழித்தது தான். எந்தக் கணவனுடன் அவர்செல்ல வேண்டும் என்பதில் தானாக எந்த முடிவும் தெளிவுடன் எடுக்க முடியாத அளவுக்கு அவரை மூன்று அமைப்புகளும் பந்தாடின. இந்தப் பந்தாட்டத்திற்கு காரணம் குடியாவின் மணம் என்ன விரும்புகிறது என்பது பற்றி அவை கவலைப்படாததுதான். பெண் என்பவள் மணம் அல்ல வெறும் உடல் தான். அந்த உடல் எந்த ஆணுக்கு சொந்தமாய் இருக்க வேண்டும் என்று 'நீதி' வழங்கும் தீவிரத்தில் குடியா பலியானால்.

பாகிஸ்தான் மீர்வாளா கிராமத்துப் பெண்முக்தார் மாய் அவருடைய சகோதரன் ஒரு பெண்ணை காதலித்தான். அது சமூகக் குற்றமாக கருதப்பட்டது. அதற்குத் தண்டனையாக முக்தார் மாய் கற்புழிக்கப்பட வேண்டும் என்று கிராமப் பஞ்சாயத்து தீர்ப்பளித்தது. அவ்வாறே ஒரு ஆண் கும்பல் 2002 ஜூனில் முக்தார் மாயை பாலியல் வன்முறை செய்தது.

இப்படிப்பட்ட நிலைக் குள்ளான பெண் உடனே தற்கொலை செய்து கொள்வதுதான்

அங்கே வழக்கம். ஆனால் முக் தார்மாய் சாகமறுத்து போராடி னார்.

தன் உடலை வேட்டையாடி யவர்கள், அதற்கு உத்திரவிட்ட வர்கள் மீது புகார் கொடுத்து போராடி னார். பதினான்கு பேர் மீது வழக்கு நடந்தது. 6 பேருக்கு மரண தண்டனை அறிவிக்கப்பட்டது. ஷரியத் கோர்ட்டும், லாகூர் அரசு நீதிமன்றமும், பின்னர் உச்சநீதிமன்றமும் இந்த வழக்கில் மாறி மாறி தீர்ப்பளித்தன. 2005 மார்ச்சில் 4 பேர் விடுவிக்கப்பட்டதும் முக்தார்மாய் அவர்கள் கைது செய்யப்பட வேண்டும் என்று முஷாரபுக்கு வேண்டு கோள் விடுத்தார். மூன்றாண்டு களாக முக்தார்மாய் நடத்தி வந்த போராட்டம் உலகம் முழுவதும் தொண்டு நிறுவனங்கள் மூலம் பெரும் ஆதரவு பெற்று வந்த நிலையில் முஷாரப் கைதுக்கு உத்தரவிட்டார். முக்தார் அமெரிக்காவில் கிளாமர் பத்திரிகை யால் ஆண்டின் சிறந்த பெண்மணியாக தேர்வு செய்யப்பட்டார். முக்தார் வெளிநாடு களுக்கு அழைக்கப்பட்டார். அப்போது முஷாரப் 'ஒருவர் வெளிநாடு போக விரும்பினாலோ, லட்சாதி பதியாக விரும்பினாலோ, கற்பழிப்புக்கு தன்னை உள்ளாக்கிக் கொள்ளலாம்' என்று கிண்டலை டித்தார். இதுக் கடும் கண்ட நெத்தை எழுப்பியது. முக்தார் ஐ.நா.சபையில் ஒரு வானொலிப்

முக்தார்மாயி

பேச்சை பதிவு செய்ய சென்ற நாளில் பாக் பிரதமரும், ஐ.நா.வருவதாக இருந்ததால், முக்தாரின் நிகழ்ச்சியை பாக் அரசின் வற்புறுத்தலால் தள்ளி வைக்கப்பட்டது.

தனக்கு வன்முறை செய்த வர்களை தண்டிக்க நீதிமன்றத்தில் போராடி வரும் முக்தார் அதைவிடப் பெரிய ஒரு போராட்டத்தை நடத்தி வருகிறார். தன் கிராமத்தில் 2 பள்ளிகளை நடத்துகிறார். இவற்றில் அவரை 'கற்பழித்த' சிலரின் குழந்தைகள் கூட படித்து வருகிறார்கள். பாகிஸ்தானின் ஏழை பெண்களுக்கு கல்வியை பரவலாக்குவதே முக்தாரின் லட்சியம்.

பாந்த் சிங்

பாந்த் சிங் இந்தியாவில் பஞ்சாப் மாநிலம் மன்சா கிராமத் தைச் சேர்ந்த தலைத் பாடகர். மார்க் சிய வெளினிய அமைப்பின் ஆதரவாளர். 2000மாவது ஆண்டில் அவருடைய பெண் குழந்தை 'கற்பழிக்கப்பட்டது' பாந்த் சிங் இதற்குக் காரணமானவர்களுக்கு எதிராக அயராமல் போராடினார். 2002ல் அந்தக் குற்றவாளிகளுக்கு ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இந்த வருடம் ஜனவரி 5ம் தேதி பாந்த் சிங்கை பழித்திர்ப்பதற்காக அவர் எதிர்த்தவர்களின் ஆட்கள் அவர் கையையும், காலையும் வெட்டினார்கள். 36 மணி நேரம் சிகிச்சையில்லாமல் உயிருக்குப் போராடியதில் உடலில் சீழ் பரவி அவருடைய இரண்டு கைகளையும், ஒரு காலையும் கடைசியில் நீக்க வேண்டியதாகி விட்டது. பாந்த் சிங் இன்னமும் உற்சாகத் தோடு இருக்கிறார்.

என்று குறிப்பிடும் தெல்கா இதழ் சொல்கிறது: 'எனக்கு இன்னும் என் குரல் பாக்கி இருக்கிறது, என்னுடைய பாடல்களையாரும் நிறுத்த முடியாது' என்று பாந்த் சிங் சொல்கிறார்.

பாந்த் சிங்கின் பெண்ணான அந்த சிறுமியை 'கற்பழித்தது' எதற்காக? பஞ்சாபில் நிலப்பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக பாந்த் சிங் தன் பாடல்களால் மக்களுக்கு எழுச்சியூட்டி வருவது தான் காரணம்.

ஒவ்வொரு சம்பவத்திலும் பெண்தான் இலக்கு, பலி காரணம் அவள் ஆணின் உடமை பொருளாக மட்டுமே கருதப்படுவதுதான். இந்தக் கருத்துக்கு ரத்தமும், சதையுமாக இருப்பது கற்புக் கோட்பாடு.

ஆண்மை என்ற தத்துவத்தை ஒழிக்காமல் பெண்மை சமத்து வம் பெற்றுமியாது என்று பெரியார் சொன்னார். கற்பு என்ற கோட்பாட்டை - இன்றைய சமூகத்தில் அதற்கிருக்கும் பெண் உடல் ஒழுக்கம் என்ற அர்த்தத்தை - ஒழித்துக் கட்டாமல் பெண்ணை மனுஷியாக பார்க்கும் பார்வையை இந்த சமூகத்திற்கு ஏற்படுத்த முடியாது.

Owned & Published by Jnani alias N.V.Sankaran, from 22, Journalists Colony, Thiruvanmiyur, Chennai-41; Printed by S.Theesmass at Lilly Soosai Offset, 8,(12/1) Muhammed Hussain Lane, Royapettah, Chennai - 600 014. Chennai - 14.
Editor Jnani alias N.V.Sankaran